

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-33/11

Peeters Landbouwmachines BV

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα BIGAB — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Περίληψη της απόφασεως

Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Απόλυτοι λόγοι ακυρότητας — Καταθέτης κακής πίστεως κατά την κατάθεση του σήματος — Κριτήρια εκτιμήσεως — Λαμβάνονται υπόψη όλοι οι λυσιτελείς παράγοντες που υφίστανται κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 52 § 1, στοιχείο β')

Η κακή πίστη του καταθέτη, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα, πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους λυσιτελείς παράγοντες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ειδικότερα:

- το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι τρίτος χρησιμοποιεί για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση,
- την πρόθεση του αιτούντος να εμποδίσει τον εν λόγω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό,
- τον βαθμό νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση.

Επιπλέον, η πρόθεση να εμποδισθεί η εμπορία προϊόντος μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να δηλώνει την κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση. Τούτο ισχύει, ειδικότερα, οσάκις αποδεικνύεται μεταγενέστερα ότι ο αιτών υπέβαλε την αίτηση καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, χωρίς να έχει πρόθεση να το χρησιμοποιήσει, με σκοπό απλώς να εμποδίσει την είσοδο τρίτου στην αγορά.

Τούτου δοθέντος, οι τρεις παράγοντες που απαριθμούνται ανωτέρω έχουν απλώς ενδεικτικό χαρακτήρα και εντάσσονται σε ένα σύνολο στοιχείων που μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να κριθεί αν τυχόν υπάρχει κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση σήματος κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως. Πράγματι, στα πλαίσια της σφαιρικής εξετάσεως που πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μπορεί επίσης να συνεκτιμηθεί η

προέλευση του αμφισβητούμενου σημείου και η χρήση του από τον χρόνο δημιουργίας του, καθώς και η εμπορική λογική στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η κατάθεση της αιτήσεως καταχώρισεως του εν λόγω σημείου ως κοινοτικού σήματος.

Το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί από μακρού, για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν αρκεί αφ' εαυτού για να αποδειχτεί ότι ο αιτών είναι κακόπιστος. Έτσι, όταν διάφοροι παραγωγοί χρησιμοποιούν στην αγορά, για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα, πανομοιότυπα ή παρόμοια σημεία ικανά να προκαλέσουν σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι ο αιτών επιδιώκει θεμιτό στόχο μέσω της καταχώρισης του σημείου αυτού. Αυτό μπορεί ιδίως να συμβαίνει αν ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως ότι τρίτη επιχείρηση κάνει χρήση του σήματος, αντικειμένου της καταχώρισεως, δημιουργώντας την εντύπωση στην πελατεία της ότι διανέμει επισήμως τα πωλούμενα με το σήμα αυτό προϊόντα, μολονότι δεν έχει λάβει τη σχετική άδεια.

Η καλή πίστη του αιτούντος την καταχώριση σήματος δεν μπορεί να αμφισβητηθεί μόνον εκ του λόγου ότι ο ίδιος αιτών είναι δικαιούχος άλλων σημάτων και δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία να ζητήσει την καταχώριση των τελευταίων ως κοινοτικών σημάτων.

Για να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση είναι κακόπιστος, μπορεί να ληφθεί υπόψη το μέγεθος της φήμης της οποίας χαίρει ένα σημείο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του ως κοινοτικού σήματος, δεδομένου ότι τούτο μπορεί ακριβώς να δικαιολογήσει το συμφέρον του αιτούντος να εξασφαλίσει ευρύτερη νομική προστασία για το σήμα του.

(βλ. σκέψεις 18-21, 27-28, 30)